

Arrest

nr. 167 197 van 4 mei 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 8 januari 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 2 december 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), beide aan de verzoekster ter kennis gebracht op 10 december 2015.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 14 januari 2016 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 29 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDJ, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 20 oktober 2015 dient de verzoekster, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Op 2 december 2015 wordt de aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond bevonden. Dit is de eerste bestreden beslissing, die aan de verzoekster ter kennis wordt gegeven op 10 december 2015. Deze beslissing luidt als volgt:

“(…)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 20.10.2015 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

(…)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor M., S. (...). De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 24.11.2015 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Kosovo.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan M., S. (...) te willen overhandigen.

GELIEVE ONDER GEEN BEDING DEZE BESLISSING TE BETEKENEN AAN M., S. (...) ZONDER DE BIJVOEGDE GESLOTEN OMSLAG.

(…)”

1.2. Op 2 december 2015 wordt tevens aan de verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de tweede bestreden beslissing, die aan de verzoekster ter kennis wordt gegeven op 10 december 2015. Deze beslissing luidt als volgt:

“(…)

Mevrouw

(…)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen², tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

(…)

binnen 30 dagen na de kennisgeving

(…)

REDEN VAN DE BESLISSING:

(…)

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

(...)

Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de Vreemdelingenwet doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uitspraak op basis van de syntheseseminarie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

2.1. In het enig middel van haar syntheseseminarie voert de verzoekster de schending aan van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel is als volgt onderbouwd:

"Verwerende partij stelt dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden, gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zou zijn in het land van herkomst

De arts-adviseur stelt ten onrechte dat in het medisch dossier geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekster onder psychiatrische behandeling staat.

Uit de bekomen informatie zou kunnen worden geconcludeerd worden dat de nodige medicatie beschikbaar zou zijn in Kosovo, zijnde het antidepressivum en het equivalent van flupentixol.

Er is geen informatie over de al dan niet beschikbaarheid van antipsychotica Fluanxol in Kosovo.

Verwerende partij heeft eveneens nagelaten om te onderzoeken of verzoekster wel beschikt over voldoende financiële middelen om de medische kosten te betalen.

Dat de mogelijkheid van financiële toegankelijkheid tot medische zorgen voor verzoekster niet werd onderzocht door verwerende partij waardoor er sprake is van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en een kennelijk gebrek van een formele en materiële motivering.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THJS, nr. 24.651, 18 september 1984, R.W., 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43)

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

Dat verwerende partij ten onrechte heeft beslist tot ongegrondheid van de aanvraag conform art. 9ter Vw met bevel om het grondgebied te verlaten.

De bestreden beslissing bevat aldus geen voldoende motivering en komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht die men mag verwachten in elk concreet geval."

2.2. De verwerende partij antwoordde met betrekking tot het enig middel, zoals aangevoerd in het verzoekschrift, het volgende in haar nota met opmerkingen:

"In het enig middel voert verzoekster een schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, juncto de motiveringsplicht.

Verzoekster betoogt dat er wel degelijk een gevaar bestaat bij de onderbreking van haar medische behandeling in België. Zij vervolgt dat onterecht zou worden gesteld dat er in het medisch dossier geen aanwijzingen zijn dat zij onder psychiatrische behandeling staat. Zij stelt verder dat er geen informatie zou zijn over de beschikbaarheid van de antipsychitica Fluanxol en betoogt tot slot dat geen onderzoek werd gevoerd naar de financiële toegankelijkheid van de medische zorgen in Kosovo.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de formele motiveringsplicht tot doel heeft dat de bestuurde in de hem aanbelangende beslissing de gronden kan terugvinden waarop die beslissing is gesteund om aldus met kennis van zaken te kunnen nagaan of het zinvol is gebruik te maken van de beroepsmogelijkheden waarover de bestuurde in rechte beschikt.

De feitelijke en juridische motieven kunnen op eenvoudige wijze in de bestreden beslissing worden gelezen, te weten dat uit het medisch advies, d.d. 24 november 2015, blijkt dat verzoekster kennelijk niet lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, noch aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling aangezien de noodzakelijke medische zorgen aanwezig zijn in haar land van herkomst.

Uit het middel blijkt dat de verzoekster die motieven kent en ze inhoudelijk aanvecht, zodat aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht is voldaan.

Verzoekster kan niet ernstig voorhouden als zou de behandeling dienen te worden stopgezet daar de ambtenaar-geneesheer vaststelde dat de noodzakelijke medische zorgen voor haar depressie beschikbaar en toegankelijk zijn in Kosovo. Zowel de behandeling door een psychiater als de nodige antidepressivum werden beschikbaar en toegankelijk bevonden in Kosovo, zodat haar behandeling aldaar kan worden verdergezet.

Waar verzoekster betoogt als zou onterecht worden gesteld dat er in het medisch dossier geen aanwijzingen zijn dat zij onder psychiatrische behandeling staat, laat zij na aan te tonen uit welk stuk dit dan wel zou blijken. Bovendien heeft zij geen belang bij haar kritiek, nu de ambtenaar-geneesheer hoe dan ook de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de behandeling door een psychiater in Kosovo naging.

Zij stelt verder dat er geen informatie zou zijn over de beschikbaarheid van de antipsychitica Fluanxol, terwijl de ambtenaar-geneesheer heeft vastgesteld dat de antipsychitica Risperidone als equivalent van Fluanxol beschikbaar is in Kosovo. Eenvoudige lezing van het afschrift van de informatie afkomstig uit de MedCOI-databank toont aan dat de antipsychitica Risperidone inderdaad beschikbaar is in Kosovo.

Verzoekster beperkt zich tot slot nog tot een loutere bewering als zou de financiële toegankelijkheid van de medische zorgen in Kosovo niet zijn onderzocht, terwijl het medisch advies duidelijk aantoonde dat verzoeksters betoog in feite faalt. Er wordt in tegenstelling tot wat zij poneert niet enkel aangegeven dat zij geen bewijs overmaakte waaruit blijkt dat zij arbeidsongeschikt zou zijn. Er wordt eveneens ingegaan op de drie niveaus waarop de gezondheidszorg in Kosovo georganiseerd is, de lijst van essentiële medicijnen die gratis aan personen die ze nodig hebben worden verschaft, de sociale bijstand in Kosovo en het "Community Mental Health center", waar verzoekster terecht kan. Verzoekster toont met haar betoog niet aan dat de overwegingen aangaande de toegankelijkheid van de medische zorgen kennelijk foutief of onredelijk zouden zijn.

De materiële motiveringsplicht werd niet geschonden, nu de verwerende partij bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, die correct werden beoordeeld en er op grond daarvan niet in onredelijkheid tot de beslissing werd gekomen.

*Uit de bespreking van het middel blijkt dat verzoekster er niet in slaagt aan te tonen met welke feiten of gegevens, die aan verwerende partij gekend waren of gekend dienden te zijn op het ogenblik van de beslissing, zij geen rekening zou hebben gehouden. (RvV 5 juni 2012, nr. 82.466)
Zodoende werd voldaan aan de zorgvuldigheidsplicht.*

Het enig middel is ongegrond."

2.3.1. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft

genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De formele motiveringsplicht verplicht de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze, wat impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de eerste bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat “uit het voorgelegd medische dossier niet (kan) worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit” of dat de verzoekster “lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft”, waarbij wordt verwezen naar het medisch advies van de arts-adviseur van 24 november 2015. In dit advies, dat onder gesloten omslag samen met de eerste bestreden beslissing aan de verzoekster werd overhandigd en dat wordt geacht integraal deel uit te maken van de motivering van de eerste bestreden beslissing, wordt toegelicht dat uit het medisch attest van dokter M. M. van 5 oktober 2015 blijkt dat de verzoekster “lijdt aan een chronische depressie en hiervoor amitriptyline en Fluanxol (flupentixol, een antipsychoticum) dient te nemen”. De arts-adviseur stelt vast dat de verzoekster kan reizen en geen mantelzorg nodig heeft. Tevens wordt met verwijzing naar de MedCOI-databank vastgesteld dat “de voor betrokkene nodige medicatie beschikbaar is in Kosovo” en wordt omstandig gemotiveerd omtrent de toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst. Ook de beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten verwijst naar de toepasselijke rechtsregel, met name artikel 7, eerste lid, 1°, van de Vreemdelingenwet, en bevat een motivering in feite, met name dat de verzoekster “niet in het bezit (is) van een geldig visum”. De verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motiveringen haar niet in staat stellen te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoekster de motieven van de bestreden beslissingen kent, zodat het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

2.3.2. De verzoekster voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing is genomen.

Naar luid van artikel 9ter, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kan een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde worden aangevraagd door “(d)e in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft”. Deze bepaling houdt duidelijk twee mogelijkheden in wat betreft de ziekte van de betrokkene: de ziekte houdt een reëel risico voor zijn leven of fysieke integriteit in, of zij houdt een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling door een gebrek aan adequate behandeling in het land van herkomst in (cf. RvS 19 juni 2013, nr. 223.961).

Te dezen werpt de verzoekster op dat “de arts-adviseur (...) ten onrechte (stelt) dat in het medisch dossier geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekster onder psychiatrische behandeling staat”. Zij laat evenwel na aan te geven waar de arts-adviseur in haar medisch dossier aanwijzingen had moeten vinden met betrekking tot haar psychiatrische behandeling en maakt zelf in haar synthesememorie evenmin melding van enige psychiatrische behandeling. Bovendien besloot de arts-adviseur in zijn medisch advies van 24 november 2015 nadat hij stelde te “weerhoud(en) dat betrokkene lijdt aan een depressie en hiervoor een antidepressivum en een antipsychoticum dient te nemen”, en dat er “geen aanwijzingen zijn dat betrokkene onder psychiatrische behandeling staat” desalniettemin toch de

beschikbaarheid van een psychiater in het land van herkomst van de verzoekster na te gaan. Aldus geeft de verzoekster geen blijk van een belang bij haar betoog.

Verder werpt de verzoekster op dat er geen informatie is over de beschikbaarheid van het antipsychoticum Fluanxol in Kosovo. Zij gaat er evenwel aan voorbij dat de arts-adviseur in zijn advies van 24 november 2015 vaststelt dat zij "*Fluanxol (flupentixol, een antipsychoticum)*" dient te nemen, en dat "*het antipsychoticum risperidone als equivalent van flupentixol*" beschikbaar is in Kosovo. Aldus diende de arts-adviseur de beschikbaarheid van fluanxol (flupentixol) in Kosovo niet na te gaan. De verzoekster betwist de vaststelling dat zij gebruik zou kunnen maken van het antipsychoticum risperidone als equivalent van fluanxol (flupentixol) niet. Aldus maakt zij niet aannemelijk dat de arts-adviseur op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op kennelijk onredelijke wijze heeft geoordeeld dat de voor haar nodige medicatie beschikbaar is in Kosovo.

Ten slotte werpt de verzoekster op dat niet werd onderzocht of zij wel over de financiële middelen beschikt om haar medische kosten te dekken. Uit het advies van de arts-adviseur van 24 november 2015 blijkt evenwel dat deze vaststelt dat de medicatie, die benodigd is voor een behandeling van een depressie gratis door de regering, aan de personen die ze nodig hebben, wordt verschaft. Bovendien merkt de arts-adviseur op dat uit de aanvraag om machtiging tot verblijf niet blijkt dat de verzoekster enig bewijs heeft voorgelegd dat zij arbeidsongeschikt zou zijn, zodat kan worden aangenomen dat zij het nodige inkomen uit arbeid kan verwerven. Met haar betoog maakt de verzoekster niet aannemelijk dat de arts-adviseur op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op kennelijk onredelijke wijze heeft geoordeeld dat de nodige zorgen voor de verzoekster in Kosovo beschikbaar en toegankelijk zijn.

Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekster niet aannemelijk maakt dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de bestuurlijke overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding. Aangezien uit voorgaande bespreking volgt dat er niet wordt aangetoond dat niet werd uitgegaan van een correcte feitenvinding kan niet worden gesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel zou zijn geschonden.

2.3.4. Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend zestien door:

dhr. D. DE BRUYN,
mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

D. DE BRUYN